

Tänka-högt-metoden

Beskrivning

Tänka-högt-metoden (även kallad "Think out loud" och "Think aloud") går ut på att användaren säger det hon tänker högt medans hon utför några bestämda uppgifter. Användarna ombeds berätta vad de tycker, tänker och känner medans de utför uppgiften. Det är en vanlig metod som används vid användartester i produktdesign, produktframtagning och psykologi. [1] [2]

Observerarna kan med metoden se hur användarprocessen ser ut redan i utvecklingsstadiet och kan notera användarens handlingar. Testerna spelas ofta in så att utvecklarna kan gå tillbaka och granska användarens handlingar och reaktioner när det behövs. [1] [2]

För- och nackdelar

En fördel med metoden är att den fångar upp subjektiv data om gränssnittet. Ibland fångas också intressanta aspekter upp som utvecklarna inte tänkt på innan. [1]

Vidare identifierar metoden många problem, då man låter den faktiska användaren testa igenom systemet och tänka högt. Återkopplingen om vad som är problematiskt sker således direkt och kan därför anses vara en effektiv metod. [1]

Dessutom ger metoden möjlighet att se vad användaren gör och jämföra det mot vad användaren säger. Detta avslöjar användarens tankebanor samt hur denne utför en uppgift samt tacklar problem. [1]

Metoden har också sina nackdelar. Exempelvis ges inga kvantitativa data, då metoden är av kvalitativ typ. Det kan således vara svårt att analysera olika användares data mot varandra. [1]

Dessutom är metoden i sig relativt onaturlig, då användare vanligtvis inte tänker högt. Vissa användare kan således ha svårt för att tänka högt. Dessutom blir det svårare att tänka högt om användaren utför svårare uppgifter, då användarens tankekapaciteten går åt till uppgiften och inte till att delge vad hon gör. [1] Vidare så utförs metoden i en ofta i en onaturlig miljö, vilket kan ge missvisande resultat. [3]

Vidare är det svårt att tänka högt om sitt beslutsfattande. Vissa beslut görs på ren rutin, andra kräver mer tänkande. Att som användare delge detta och hur man tänkt är svårt. [1]

Tänka-högt-metoden ger dessutom mycket s.k. "brus"-data från användaren. Då användaren pratar på mycket om vad hon gör och hur hon tänker ges så mycket information så att det blir svårt att veta vad som är relevant eller inte. [1]

Källor

DH2408

Adam Lännqvist (adamla@kth.se), Johan Lagerström (lagerstr@kth.se)

[1] Gulliksen, J., & Göransson, B. (2002). Användarcentrerad systemdesign. Sverige: Studentlitteratur AB.

[2] http://en.wikipedia.org/wiki/Think_aloud_protocol (2011-10-27)

[3] <http://sv.wikipedia.org/wiki/Anv%C3%A4ndbarhetstestning> (2011-10-27)